

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๘/๒๕๕๖

เรื่องพิจารณาที่ ๓๑/๒๕๕๖

วันที่ ๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

ระหว่าง { นายคงฤทธิ สีสานาด กับคณะ ผู้ร้อง
นายชาวิต เฟ็งคิชฐ์ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘

นายคงฤทธิ สีสานาด กับคณะ ผู้ร้อง ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

ผู้ร้องเห็นว่า กรณีที่นายชาวิต เฟ็งคิชฐ์ ผู้ถูกร้อง แกล้งข่มขืนการรับคดีติดต่อภาพนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ถ่ายคู่กับป้ายอุทยานแห่งชาติกุยบุรี เป็นคดีพิเศษ โดยมีการกล่าวหาว่า “นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นประมุขของประเทศในฐานะนายกรัฐมนตรี” นั้น เป็นการกระทำเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ เพราะรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑ บัญญัติว่า “ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียว จะแบ่งแยกไม่ได้” และมาตรา ๒๖ บัญญัติว่า “ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข” แสดงให้เห็นว่ารัฐธรรมนูญได้กำหนดรูปแบบของประเทศไทยไว้ชัดเจนคือเป็นราชอาณาจักร และ

- ๒ -

สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของประเทศ การกล่าวเช่นนั้นของผู้ถูกร้องจึงแสดงว่ารูปแบบของประเทศไทยนั้นเป็นสาธารณรัฐ เพราะมีสามัญชนเป็นประมุขของประเทศ และคำว่าประมุขของประเทศเป็นคำเฉพาะที่ใช้กับสถาบันพระมหากษัตริย์เท่านั้น แต่นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เป็นเพียงประมุขทางการปกครองหรือประมุขของฝ่ายบริหารซึ่งต้องได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยประมุขของประเทศหรือประมุขแห่งรัฐ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร จึงเป็นเพียงผู้แทนประมุขของประเทศ ดังนั้น คำว่าประมุขของประเทศจึงหมายถึงพระมหากษัตริย์หรือสถาบันพระมหากษัตริย์เท่านั้น

การกระทำของผู้ถูกร้องดังกล่าวจึงเป็นการกระทำผิดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ อันเป็นการกระทำเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ คือ ทำให้เปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เป็นประมุข อีกทั้งผู้ถูกร้องยังไม่เลิกการกระทำผิดดังกล่าว ยังคงแถลงข่าวยืนยันว่ากล่าวถูกต้องแล้วโดยเป็นการกล่าวอ้างจากศัพท์ทางรัฐศาสตร์ และมีได้มีการขอแก้ไขคำพูดแต่อย่างใด แม้ผู้ถูกร้องจะชี้แจงว่าไม่ได้ต้องการจะนำไปเปรียบเทียบกับสถาบันเบื้องสูงก็ตาม หากแต่การกระทำของผู้ถูกร้องถือว่าเป็นความผิดที่สำเร็จแล้วจึงไม่อาจจะอ้างเจตนาหรือไม่เจตนามาลบล้างความผิดได้ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้ผู้ถูกร้องยุติการกระทำอันเป็นการล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ และสั่งการให้ผู้ถูกร้องขอพระราชทานอภัยโทษต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และขอโทษต่อประชาชน

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลจะใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ มิได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่บุคคลหรือพรรคการเมืองใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง ผู้ทราบการกระทำดังกล่าวย่อมมีสิทธิเสนอเรื่องให้อัยการสูงสุดตรวจสอบ

- ๓ -

ข้อเท็จจริงและยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าว แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนการดำเนินคดีอาญาต่อผู้กระทำการดังกล่าว”

พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ผู้ร้องจะกล่าวอ้างว่าการกระทำของผู้ถูกร้องเป็นการใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขก็ตาม แต่คำกล่าวของผู้ถูกร้องตามคำร้องนี้เป็นเพียงการกล่าวในการแถลงข่าว ประกอบกับข้อเท็จจริงตามคำร้องยังไม่ปรากฏมูลกรณีเพียงพอที่แสดงให้เห็นว่าเป็นการใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง กรณีจึงยังไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคสอง ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้วินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

อนึ่ง นายชัช ชลวร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เห็นว่า เมื่อพิจารณาจากลายลักษณ์อักษรและเจตนารมณ์ของบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ แล้ว รัฐธรรมนูญมุ่งประสงค์ให้เฉพาะอัยการสูงสุดเท่านั้นเป็นผู้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย ผู้ทราบการกระทำดังกล่าวจึงไม่มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยตรงได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

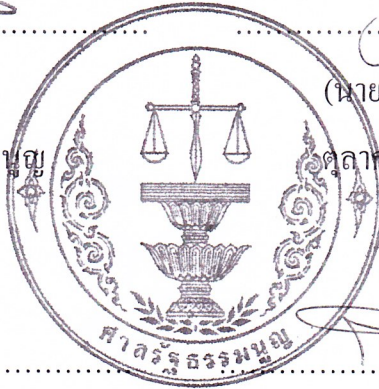
(คำสั่งที่ ๒๘/๒๕๕๖)

(นายจรยุทธ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนรกิจ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลนุพบา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ